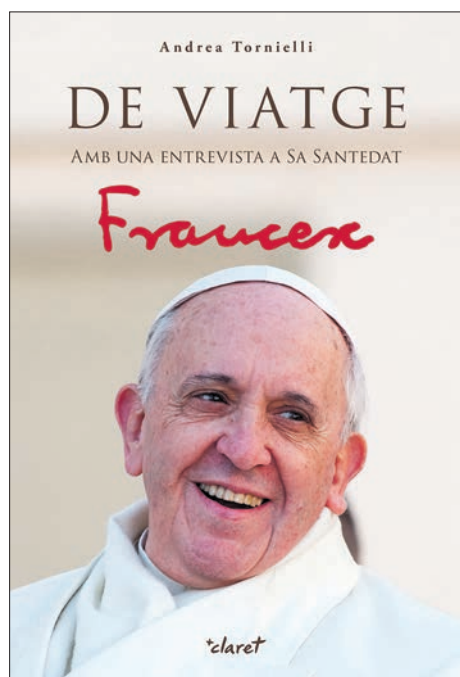

Recomanacions de les editorials

IGNASI MORETAdirector
de Fragmenta
Editorial*Del teu germà musulmà. Cartes d'avui a Charles de Foucauld*, de Dídac P. Lagarriga (Fragmenta)

És un exercici de diàleg entre l'islam i el cristianisme. Un diàleg viscut des de l'empatia, el respecte i la delicadesa, no des de la confrontació. L'autor és un català que, procedent d'una cosmovisió atea, ha abraçat l'islam, un islam que té poc a veure amb la visió deformada que n'acostumen a donar els mitjans de comunicació. I des d'aquest islam que defineix com a silent i místic, Lagarriga entra en diàleg amb Charles de Foucauld, un interlocutor que, des de la distància del lloc i del temps, li permet confrontar les seves intuïcions amb les d'un altre assedegat de Déu. Un beu de les fonts del cristianisme; l'altre, de les de l'islam. Però a tots dos els mou la mateixa set. El llibre té la virtut d'estar escrit amb una prosa elegant, literàriament molt reeixida. El pròleg de Xavier Melloni i l'epíleg de Pablo d'Ors són, també, dues garanties.

JOAN BOVÉdirector
d'Editorial Claret*Francesc. De viatge amb una entrevista a Sa Santedat*, d'Andrea Tornielli (Claret)

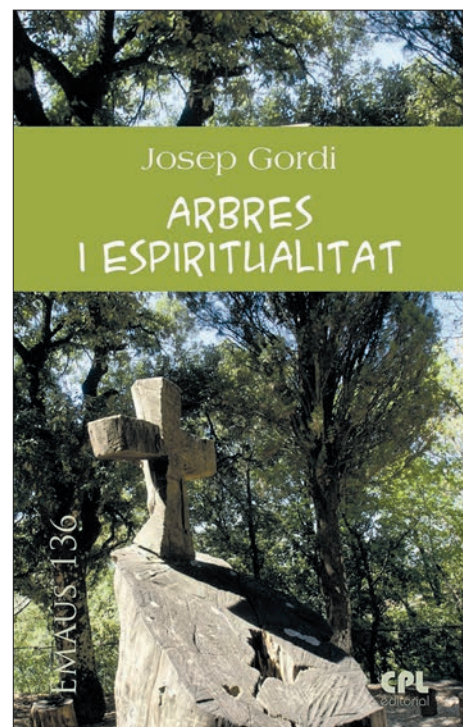
Els divuit viatges d'abast internacional realitzats pel papa Francesc entre el 2013 i el 2016. L'autor ens comenta molts detalls i anècdotes entremig de la doctrina expressada en cadascun d'ells. Aquest llibre recull el primer viatge del Papa, un viatge sorpresa, als extrems d'Itàlia, enmig d'aquell Mediterrani en què els abismes s'han transformat en tomba per a milers d'infants, dones i homes en fuga de la guerra i de la misèria. El viatge a l'illa de Lampedusa, que Francesc decideix d'emprendre el 8 de juliol del 2013. Aquest viatge neix del dolor i de la compassió per aquelles morts. El Papa, seguint la seva proximitat amb els que sofreixen, demana que no hi hagi polítics, autoritats italianes, ni tan sols els bisbes de Sicília. Sens dubte, un dels viatges més significatius de Francesc, que ha d'aportar una nova manera d'entendre l'acollida de qualsevol persona, sempre partint de la generositat, el respecte i l'amor incondicional cap a l'altre.

MERCÈ SOLÉ

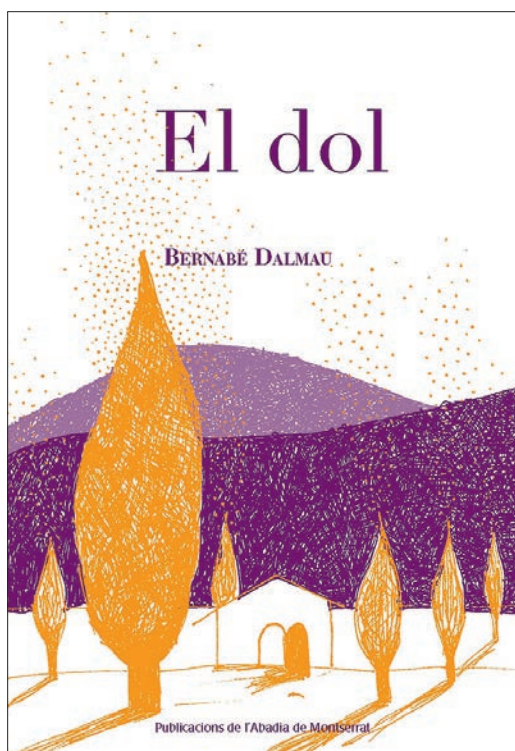
secretària del Centre de Pastoral Litúrgica

Arbres i espiritualitat, de Josep Gordi (Centre de Pastoral Litúrgica)

Que la major part dels habitants del món ens aglutinem cada cop més al voltant de les ciutats comporta, entre altres consideracions, que els «urbanites» ens anem distanciant de la natura i dels seus cicles i que l'acabem considerant com un element purament superficial i estètic o com un element aliè a les nostres vides que passa desapercebut. Josep Gordi, en aquest llibre, refà el camí cap a la contemplació dels arbres com a eixos significatius, profundament relacionats amb la vida humana: des de l'analogia pròpia del creixement i de la vida a la seva dimensió comunitària i espiritual, que s'ha anat manifestant a través del llenguatge simbòlic en les diverses tradicions artístiques, literàries, culturals i religioses. Gordi ens fa una repassada d'aquests símbols culturals en contextos diversos i acaba fent-nos propostes d'aproximació als arbres, no només conceptuals, sinó també físiques i emocionals, de manera que ens en transformi la percepció i la mirada.

P. JOSEP MASSOT

director de Publicacions de l'Abadia de Montserrat

El dol, de Bernabé Dalmau (Publicacions de l'Abadia de Montserrat)

Dintre dels llibres religiosos publicats per la nostra editorial el 2017 voldria destacar unes reflexions senzilles i assenyades d'un monjo de Montserrat, el pare Bernabé Dalmau, sobre un tema essencial dins de la vida humana. La mort ens és sempre a la vora i això, lògicament, provoca un sentiment de dolor i en molts casos du a la depressió o a la desesperació. El llibre del pare Bernabé parla d'una manera entenedora de l'experiència del dol, que «a més del dolor de la pèrdua, de la separació d'un ésser estimat, ens remet a una percepció fonamental de la nostra pròpia mortalitat». No cal dir que el centenar de pàgines d'aquesta obra, sense amagar la problemàtica que comporta la mort de persones estimades, en dona una visió positiva des d'una òptica cristiana, plena de l'esperança que, com deia Maragall, de la mort en surti «una major naixença».

JORDI MARTÍN LLORET

editor d'Editorial Bambú

L'enigma Perucho, de Jordi Cervera (Bambú)

Aquesta novel·la és un homenatge a la figura i l'obra de l'escriptor Joan Perucho. Jordi Cervera va ser amic seu i li va fer l'última entrevista abans de morir. També té un text inèdit de l'escriptor, l'últim que va escriure, i que es converteix en un dels fils conductors de la història. La novel·la és una distopia ambientada entre Istanbul i Barcelona. Perucho es converteix aquí en personatge literari, un joc que probablement li hauria agradat força. De fons, les imatges d'una Barcelona quasi deserta, colonitzada per un excés de vegetació, la Pedrera abandonada o la Sagrada Família semidestruïda que són d'una gran potència visual. L'any 2052 l'ordre mundial ja no és el que era. Un nou Imperi otomà domina Occident. Europa ha quedat devastada i amb molt poca població. El poder es mesura en la possessió de llibres antics, complicats i perillosos d'aconseguir, una tasca que només poden fer els Caçadors de Llibres. El millor és Alfred Muntaner, un barceloní exiliat que amaga una gran erudició i molts secrets.

